

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 8. maj 2017
(OR. en)**

2016/0259 (COD)

**PE-CONS 10/1/17
REV 1**

**CULT 20
EDUC 89
RECH 79
RELEX 167
CODEC 259**

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o evropskem letu
kulturne dediščine (2018)

SKLEP (EU) 2017/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o evropskem letu kulturne dediščine (2018)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 167 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 88, 21.3.2017, str. 7.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 27. aprila 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ideali, načela in vrednote, ki so del evropske kulturne dediščine, so skupni vir spomina, razumevanja, identitete, dialoga, kohezije in ustvarjalnosti za Evropo. Kulturna dediščina ima v Evropski uniji pomembno vlogo in v preambuli k Pogodbi o Evropski uniji (PEU) je navedeno, da so podpisnice zajele navdih iz kulturne, verske in humanistične dediščine Evrope.
- (2) Člen 3(3) PEU določa, da Unija spoštuje svojo bogato kulturno in jezikovno raznolikost ter skrbi za varovanje in razvoj evropske kulturne dediščine.
- (3) V členu 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je Uniji dodeljena naloga, da prispeva k razcvetu kultur držav članic, pri čemer upošteva njihovo nacionalno in regionalno raznolikost ter hkrati postavlja v ospredje skupno kulturno dediščino. Dejavnost Unije mora biti namenjena spodbujanju sodelovanja med državami članicami in, če je to potrebno, podpiranju in dopolnjevanju njihove dejavnosti med drugim na področjih izboljševanja poznavanja in razširjanja kulture in zgodovine evropskih narodov ter ohranjanja in varstva kulturne dediščine evropskega pomena.
- (4) Kakor je poudarjeno v sporočilu Komisije z dne 22. julija 2014 z naslovom „Na poti k celostnemu pristopu do kulturne dediščine za Evropo“, se kulturna dediščina obravnava kot skupen vir in dobrina v skrbništvu za prihodnje generacije. Skrb za kulturno dediščino je zato skupna odgovornost vseh deležnikov.

- (5) Kulturna dediščina je za evropsko družbo bistvenega pomena s kulturnega, okoljskega, družbenega in gospodarskega vidika. Zato je trajna skrb zanjo strateška odločitev za enaindvajseto stoletje, kakor je poudaril Svet v sklepih z dne 21. maja 2014¹. Prispevek kulturne dediščine v smislu ustvarjanja vrednot, spretnosti, delovnih mest ter kakovosti življenja je podcenjen.
- (6) Kulturna dediščina je v središču evropske agende za kulturo² in prispeva k njenim ciljem, ki so spodbujati kulturno raznolikost in medkulturni dialog, spodbujati kulturo kot katalizator ustvarjalnosti, ter spodbujati kulturo kot bistveni element v mednarodnih odnosih Unije. Je tudi ena od štirih prednostnih nalog evropskega sodelovanja na področju kulture v obdobju 2015–2018, kakor je določeno v tekočem delovnem načrtu za kulturo, ki so ga Svet in predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, sprejeli 25. novembra 2014³.

¹ Sklepi Sveta z dne 21. maja 2014 o kulturni dediščini kot strateškem viru za trajnostno Evropo (UL C 183, 14.6.2014, str. 36).

² Resolucija Sveta z dne 16. novembra 2007 o Evropski agendi za kulturo (UL C 287, 29.11.2007, str. 1).

³ Sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o delovnem načrtu za področje kulture (2015–2018) (UL C 463, 23.12.2014, str. 4).

- (7) Svet je v sklepih z dne 21. maja 2014 navedel, da kulturna dediščina zajema širok spekter virov, podedovanih iz preteklosti v različnih oblikah in vidikih: opredmetene in neopredmetene ter digitalne (izvorno digitalne in digitalizirane), vanjo pa spadajo spomeniki, znamenitosti, krajine, večšine, običaji, znanje in izrazi človeške ustvarjalnosti, pa tudi zbirke, ki jih ohranjajo in zanje skrbijo razne javne in zasebne ustanove, npr. muzeji, knjižnice in arhivi. Del kulturne dediščine je tudi filmska dediščina.
- (8) Kulturna dediščina je nastajala skozi stoletja z interakcijo kulturnih izrazov različnih civilizacij, ki so naselile Evropo. Evropsko leto kulturne dediščine bo pripomoglo k spodbujanju in okrepitvi razumevanja pomena zaščite in promocije raznolikosti kulturnih izrazov. Eden od načinov, da bi dosegli to razumevanje, so izobraževalni programi in programi za večjo ozaveščenost širše javnosti v skladu z obveznostmi iz Konvencije Unesco iz leta 2005 o varovanju in spodbujanju raznolikosti kulturnih izrazov in katere pogodbenice so tudi Unija in njene države članice.
- (9) V skladu s členom 30 Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, katere pogodbenice so Unija in večina držav članic, pogodbenice konvencije invalidom priznavajo pravico do sodelovanja v kulturnem življenju enako kot drugim in sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi invalidom med drugim zagotavljajo dostop do krajev, v katerih potekajo kulturne prireditve ali storitve, kot so gledališča, muzeji, kinematografi, knjižnice in turistične storitve, in po možnosti dostop do spomenikov in krajev državnega kulturnega pomena.

- (10) Evropska nagrada za invalidom prijazno mesto (European Access City Award) kaže, da se invalidom, starejšim ljudem in osebam z omejeno mobilnostjo ali drugimi vrstami začasne zmanjšane zmožnosti dostop do kulturne dediščine v mestih lahko omogoči, in sicer na načine, ki spoštujejo njeno naravo in vrednote, in da je to dobra praksa.
- (11) Kulturna dediščina ima pomembno vlogo za povezanost skupnosti v času, ko v evropskih družbah narašča kulturna raznolikost. Območja, ki so prejela znak evropske dediščine, imajo močno evropsko razsežnost, saj so bila izbrana zaradi njihove vloge v evropski zgodovini. Skupaj z evropskimi prestolnicami kulture ta območja pri evropskih državljanih krepijo občutek pripadnosti skupnemu evropskemu prostoru. Zato bi si bilo treba prizadevati za to, da bi se ta območja in evropsko leto kulturne dediščine dopolnjevali. Novi participativni in medkulturni pristopi k politikam dediščine in izobraževalnim pobudam, ki vsem oblikam kulturne dediščine pripisujejo enako dostojanstvo, imajo potencial za povečanje zaupanja, medsebojnega priznavanja in socialne kohezije, kar je pokazalo tudi mednarodno sodelovanje v okviru Sveta Evrope.
- (12) Vloga kulturne dediščine je izpostavljena tudi v okviru agende ZN za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: agenda 2030), ki priznava svetovno državljanstvo, kulturno raznolikost in medkulturni dialog kot glavna načela trajnostnega razvoja. Agenda 2030 priznava, da lahko vse kulture in civilizacije kot ključni akterji prispevajo k trajnostnemu razvoju. Kultura je izrecno omenjena v več ciljnih trajnostnega razvoja iz agende 2030, zlasti v cilju 11 (mesta – dediščina), kakor tudi v cilju 4 (izobraževanje), ter v povezavi s turizmom v cilju 8 (trajnostna rast) in cilju 12 (načini porabe).

- (13) Vedno večje mednarodno priznavanje potrebe, da je treba ljudi in človeške vrednote postaviti v središče razširjenega in interdisciplinarnega koncepta kulturne dediščine, krepiti potrebo po spodbujanju širšega dostopa do kulturne dediščine, med drugim v luči njenega pozitivnega učinka na kakovost življenja. Ta širši dostop je mogoče doseči s pritegovanjem različnega občinstva in s povečanjem dostopnosti do krajev, stavb, izdelkov in storitev, ob upoštevanju posebnih potreb in posledic demografskih sprememb.
- (14) Politike za vzdrževanje, obnovo, ohranjanje, ponovno uporabo, dostopnost in promocijo kulturne dediščine ter s tem povezanih storitev so sicer v prvi vrsti v nacionalni, regionalni ali lokalni pristojnosti. Kulturna dediščina ima kljub temu jasno evropsko razsežnost, ki je poleg kulturne politike vključena v druge politike Unije, na primer v izobraževanje, kmetijstvo in razvoj podeželja, regionalni razvoj, socialno kohezijo, pomorske zadeve, okolje, turizem, digitalno agendo, raziskave in inovacije ter komuniciranje.
- (15) Leto 2018 ima za Evropo in njeno kulturno dediščino simboličen in zgodovinski pomen, ker zaznamuje številne pomembne dogodke, kot je 100. obletnica konca prve svetovne vojne in obletnica neodvisnosti več držav članic, kakor tudi 400. obletnica začetka tridesetletne vojne. Evropsko leto kulturne dediščine bo za evropske državljane torej priložnost, da prek boljšega skupnega razumevanja preteklosti bolje razumejo sedanost.

- (16) Kot je navedel Svet v sklepih z dne 25. novembra 2014¹, sta za varovanje, krepitev in upravljanje kulturne dediščine potrebna učinkovito participativno upravljanje (to je takšno, ki vključuje več ravni in različne deležnike) in tesnejše medsektorsko sodelovanje, da bi v celoti uresničili potencial kulturne dediščine za evropske družbe in gospodarstva. To upravljanje in sodelovanje vključuje vse deležnike, tudi javne organe, sektor kulturne dediščine, zasebne akterje in organizacije civilne družbe, kot so nevladne organizacije, in organizacije v prostovoljskem sektorju.
- (17) V sklepih z dne 25. novembra 2014 je Svet poleg tega pozval Komisijo, naj preuči možnost predstavitve predloga za evropsko leto kulturne dediščine.
- (18) V resoluciji z dne 8. septembra 2015 je Evropski parlament priporočil razglasitev evropskega leta kulturne dediščine, po možnosti za leto 2018.
- (19) Evropski odbor regij je v mnenju z dne 16. aprila 2015² pozdravil predlog Sveta za evropsko leto kulturne dediščine in poudaril njegov prispevek k uresničevanju skupnih ciljev v vseevropskem kontekstu.

¹ Sklepi Sveta z dne 25. novembra 2014 o participativnem upravljanju kulturne dediščine (UL L 463, 23.12.2014, str. 1).

² Mnenje Evropskega odbora regij – Na poti k celostnemu pristopu do kulturne dediščine za Evropo (UL C 195, 12.6.2015, str. 22).

- (20) Razglasitev evropskega leta kulturne dediščine je učinkovit način za ozaveščanje javnosti, razširjanje informacij o dobrih praksah, spodbujanje razprave o politikah, raziskav in inovacij ter izboljšanje zbiranja in analize kvalitativnih dokazov in kvantitativnih podatkov, vključno s statističnimi podatki, o družbenem in gospodarskem vplivu kulturne dediščine. Z ustvarjanjem okolja za sočasno spodbujanje teh ciljev na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni je mogoče doseči večjo sinergijo in boljšo uporabo virov. Komisija bi morala v zvezi s tem zagotoviti pravočasne informacije in tesno sodelovati z Evropskim parlamentom, Svetom in državami članicami, Odborom regij ter organi in združenji, ki so dejavni na področju kulturne dediščine na ravni Unije. Za zagotovitev, da imajo dejavnosti, razvite v okviru evropskega leta kulturne dediščine, evropsko razsežnost, se države članice spodbuja tudi k medsebojnemu sodelovanju.
- (21) Kulturna dediščina prav tako predstavlja področje delovanja v več programih na področju zunanjih odnosov, zlasti – vendar ne izključno – na Bližnjem vzhodu. Kot sta poudarila Visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisije v skupnem sporočilu z dne 8. junija 2016 z naslovom „Oblikovanje strategije EU za mednarodne kulturne povezave“, je promocija vrednosti kulturne dediščine tudi odgovor na namerno uničevanje kulturnih zakladov na konfliktnih območjih. Pomembno je zagotoviti dopolnjevanje med evropskim letom kulturne dediščine in vsemi pobudami na področju zunanjih odnosov, razvitimi znotraj ustreznih okvirov. Ukrepi za varstvo in promocijo kulturne dediščine v okviru ustreznih instrumentov za zunanje odnose bi morali med drugim odražati skupni interes v povezavi z izmenjavo izkušenj in vrednot s tretjimi državami. Evropsko leto kulturne dediščine bi moralo spodbujati poznavanje, spoštovanje in razumevanje drugih kultur.

- (22) V ukrepe v okviru evropskega leta kulturne dediščine bi bilo treba tesno povezati tudi države kandidatke in potencialne države kandidatke. Prizadevati bi si bilo treba tudi za vključitev držav, ki spadajo na področje evropske sosedске politike, in drugih partnerskih držav, kakor je primerno. Tako vključitev je mogoče doseči v ustreznih okvirih sodelovanja in dialoga, zlasti v okviru dialoga civilne družbe med Unijo in temi državami.
- (23) Varovanje, ohranjanje in krepitev evropske kulturne dediščine spadajo med cilje obstoječih programov Unije. Zato je evropsko leto kulturne dediščine mogoče izvesti z uporabo teh programov v okviru njihovih obstoječih določb in določitvijo prednostnega financiranja na letni ali večletni osnovi. Programi in politike na področjih, kot so kultura, izobraževanje, kmetijstvo in razvoj podeželja, regionalni razvoj, socialna kohezija, pomorske zadeve, okolje, turizem, strategija za enotni digitalni trg, raziskave in inovacije ter komuniciranje, posredno ali neposredno prispevajo k zaščiti, krepitvi, inovativni ponovni uporabi in promociji evropske kulturne dediščine ter lahko evropsko leto kulturne dediščine podpirajo v skladu s svojimi pravnimi okviri. V podporo ciljem evropskega leta kulturne dediščine so poleg sofinanciranja na ravni Unije možni tudi nacionalni prispevki, tudi prek prožnih mehanizmov financiranja, kot so javno-zasebna partnerstva ali množično financiranje.
- (24) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne kazni.

- (25) Ta sklep za celotno obdobje trajanja programa evropskega leta kulturne dediščine določa finančna sredstva, ki za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju¹.
- (26) Ker ciljev tega sklepa, in sicer spodbuditi skupno doživljanje evropske kulturne dediščine in zavedanje o njenem pomenu, izboljšati ozaveščenost o skupni zgodovini in vrednotah ter okrepiti občutek pripadnosti skupnemu evropskemu prostoru, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi potrebe po nadnacionalni izmenjavi informacij in razširjanju dobrih praks v vsej Uniji, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

¹ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Člen 1
Predmet urejanja

1. Leto 2018 se razglasi za „evropsko leto kulturne dediščine“ (v nadaljnjem besedilu: evropsko leto).
2. Namen evropskega leta je spodbuditi skupno doživljanje evropske kulturne dediščine in zavedanje o njenem pomenu kot skupni dobrini, izboljšati ozaveščenost o skupni zgodovini in vrednotah ter okrepiti občutek pripadnosti skupnemu evropskemu prostoru.

Člen 2
Cilji

1. Splošni cilji evropskega leta so spodbujati in podpirati prizadevanja Unije, držav članic ter regionalnih in lokalnih organov, v sodelovanju s sektorjem kulturne dediščine in širšo civilno družbo, za zaščito, varstvo, ponovno uporabo, krepitev, vrednotenje in promocijo evropske kulturne dediščine. Evropsko leto zlasti:
 - (a) prispeva k promociji vloge evropske kulturne dediščine kot bistvenega sestavnega dela kulturne raznolikosti in medkulturnega dialoga. Ob polnem spoštovanju pristojnosti držav članic je osredotočeno na najboljše načine za zagotovitev ohranjanja in varstva evropske kulturne dediščine, kakor tudi da bi v njej lahko uživalo širše in bolj raznoliko občinstvo, kar vključuje ukrepe za razvoj občinstva in izobraževanje o dediščini, s čimer se spodbujata socialna vključenost in integracija;

- (b) krepi prispevek evropske kulturne dediščine k družbi in gospodarstvu z neposrednim in posrednim gospodarskim potencialom, kar vključuje sposobnost za podpiranje kulturnega in ustvarjalnega sektorja, vključno z malimi in srednjimi podjetji, ter za spodbujanje ustvarjanja in inovacij, za promocijo trajnostnega razvoja in turizma, za krepitev socialne kohezije in za ustvarjanje dolgoročnega zaposlovanja;
- (c) prispeva k promociji kulturne dediščine kot pomembnega elementa odnosov med Unijo in tretjimi državami ter se pri tem opretil na interes in potrebe partnerskih držav in na strokovno znanje Evrope o kulturni dediščini.

2. Posebni cilji evropskega leta so:

- (a) spodbujati pristope h kulturni dediščini, ki so usmerjeni v ljudi, vključujoči, usmerjeni v prihodnost, bolj celostni, trajnostni in medsektorski;
- (b) spodbujati inovativne modele participativnega upravljanja in vodenja kulturne dediščine, ki vključujejo vse deležnike, skupaj z javnimi organi, sektorjem kulturne dediščine, zasebnimi akterji in organizacijami civilne družbe;
- (c) spodbujati razprave, raziskave in izmenjavo dobrih praks o kakovosti ohranjanja, varovanja, inovativne ponovne uporabe in krepitev kulturne dediščine in o sodobnih posegih v zgodovinsko okolje;
- (d) spodbujati rešitve, s katerimi bo postala kulturna dediščina dostopna vsem, tudi z digitalnimi sredstvi, in sicer z odpravo socialnih, kulturnih in fizičnih ovir, ob upoštevanju oseb s posebnimi potrebami;

- (e) poudariti in krepiti pozitivni prispevek kulturne dediščine k družbi in gospodarstvu prek raziskav in inovacij, vključno z okrepitevijo dokazne podlage za ta prispevek na ravni Unije;
- (f) spodbujati sinergije med kulturno dediščino in okoljskimi politikami z vključevanjem kulturne dediščine v okoljske in arhitekturne politike ter politike načrtovanja in s spodbujanjem energetske učinkovitosti;
- (g) spodbujati regionalne in lokalne razvojne strategije, da se izkoristi potencial kulturne dediščine, vključno s spodbujanjem trajnostnega turizma;
- (h) podpreti razvoj specializiranih znanj in spretnosti ter izboljšati upravljanja in prenosa znanja v sektorju kulturne dediščine, ob upoštevanju posledic prehoda na digitalno tehnologijo;
- (i) spodbujati kulturno dediščino kot vir navdiha za sodobno ustvarjanje in inovacije ter izpostavljanje potenciala za medsebojno bogatenje in tesnejše sodelovanje med sektorjem kulturne dediščine in drugimi kulturnimi in ustvarjalnimi sektorji;
- (j) ozaveščati o pomenu evropske kulturne dediščine prek izobraževanja in vseživljenjskega učenja, zlasti s poudarkom na otrocih, mladih in starejših osebah, lokalnih skupnostih in skupinah, ki jih je težje doseči;
- (k) poudariti možnosti sodelovanja v zadevah kulturne dediščine za razvoj tesnejših vezi znotraj Unije in z državami zunaj Unije ter spodbujati medkulturni dialog, spravo po konfliktih in preprečevanje konfliktov;

- (l) spodbujati raziskave in inovacije v zvezi s kulturno dediščino, olajšati uporabo in izkoriščanje rezultatov raziskav pri vseh deležnikih, predvsem pri javnih organih in v zasebnem sektorju, ter olajšati razširjanje rezultatov raziskav med širšim občinstvom;
- (m) spodbujati sinergije med Unijo in državami članicami, vključno s krepitevijo pobud za preprečevanje nedovoljene trgovine s kulturnimi dobrinami, ter
- (n) poudariti pomembne dogodke v letu 2018, ki imajo simboličen pomen za zgodovino Evrope in njeno kulturno dediščino.

Člen 3

Vsebina ukrepov

1. Ukrepi, ki jih je treba sprejeti za doseganje ciljev, določenih v členu 2, vključujejo naslednje dejavnosti na ravni Unije, nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, povezane s cilji evropskega leta:
 - (a) pobude in dogodki za spodbujanje razprave in ozaveščanje o pomenu in vrednosti kulturne dediščine ter za lažje sodelovanje z državljani in deležniki;
 - (b) informacijske kampanje, razstave, izobraževalne kampanje in kampanje ozaveščanja za prenos vrednot, kot so raznolikost in medkulturni dialog z uporabo dokazov iz bogate evropske kulturne dediščine, ter spodbujanje prispevka splošne javnosti k zaščiti in upravljanju kulturne dediščine in bolj splošno k uresničevanju ciljev evropskega leta;

- (c) izmenjava izkušenj in dobrih praks na ravni nacionalnih, regionalnih in lokalnih uprav ter drugih organizacij in razširjanje informacij o kulturni dediščini, tudi s pomočjo portala Europeana;
 - (d) izvajanje študij ter raziskovalnih in inovacijskih dejavnosti ter razširjanje njihovih rezultatov na evropski ali nacionalni ravni ter
 - (e) spodbujanje projektov in mrež, povezanih z evropskim letom, med drugim prek medijev in družbenih omrežij.
2. Komisija in države članice lahko na ravni Unije oziroma na nacionalni ravni opredelijo druge dejavnosti, ki niso navedene v odstavku 1, pod pogojem, da prispevajo k uresničitvi ciljev evropskega leta, določenih v členu 2.
3. Institucije in organi Unije, kakor tudi države članice, se lahko na ravni Unije oziroma na nacionalni ravni sklicujejo na evropsko leto in uporabljajo njegov logotip v promocijskih dejavnostih iz odstavkov 1 in 2.

Člen 4

Usklajevanje na ravni držav članic

Za organizacijo sodelovanja pri evropskem letu na nacionalni ravni so odgovorne države članice. Države članice v ta namen imenujejo nacionalne koordinatorje. Nacionalni koordinatorji zagotovijo usklajevanje zadevnih dejavnosti na nacionalni ravni.

Člen 5

Usklajevanje na ravni Unije

1. Komisija redno sklicuje srečanja nacionalnih koordinatorjev za usklajevanje izvajanja evropskega leta. Srečanja služijo tudi kot priložnost za izmenjavo informacij o izvajanju evropskega leta na nacionalni ravni in na ravni Unije; predstavniki Evropskega parlamenta se lahko teh srečanj udeležijo kot opazovalci.
2. Usklajevanje evropskega leta na ravni Unije poteka na podlagi prečnega pristopa, da bi ustvarjali sinergije med različnimi programi in pobudami Unije, iz katerih se financirajo projekti s področja kulturne dediščine.
3. Komisija skliče redna srečanja deležnikov in predstavnikov organizacij ali organov, ki so dejavni na področju kulturne dediščine, vključno z obstoječimi nadnacionalnimi kulturnimi mrežami in ustreznimi nevladnimi organizacijami, pa tudi mladinskimi organizacijami, da bi ji pomagali pri izvajanju evropskega leta na ravni Unije.

Člen 6

Mednarodno sodelovanje

Komisija za namene evropskega leta sodeluje s pristojnimi mednarodnimi organizacijami, zlasti s Svetom Evrope in Unescom, ter si prizadeva za prepoznavnost sodelovanja Unije.

Člen 7

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem, z učinkovitim preverjanjem in inšpekcijami in, če se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentov ter pregledov in inšpekcij na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi tega sklepa.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko izvaja preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96² da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, ki se financira na podlagi tega sklepa, prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja tega sklepa, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

² Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Člen 8
Financiranje

Sofinanciranje dejavnosti na ravni Unije za izvajanje evropskega leta mora biti v skladu s pravili, ki veljajo za obstoječe programe, kot je program Ustvarjalna Evropa, in v okviru obstoječih možnosti določanja prednostnih nalog na letni ali večletni podlagi. Kadar je to ustrezno, lahko evropsko leto podpirajo tudi drugi programi in politike, v skladu z njihovimi veljavnimi pravnimi in finančnimi določbami.

Člen 9
Proračun

Finančna sredstva za izvajanje tega sklepa za obdobje od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2018 znašajo 8 milijonov EUR.

Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 10
Spremljanje in ocenjevanje

Komisija do 31. decembra 2019 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o izvajanju, rezultatih in splošni oceni pobud iz tega sklepa. V poročilo so vključeni predlogi za nadaljnje skupne dejavnosti na področju kulturne dediščine.

Člen 11
Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
